

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo 23.

Datum 29.4.

Skupina divadla
Baumannová

Husa na provázku

Vaše jméno Magdaléna

Přepis Magdaléna Baumannová

Demografické údaje o respondentovi

Věk 35let

Pohlaví žena

Studium VŠ- Mgr.

Povolání Knihovnice

Poznámky

Přepis rozhovoru

Jak jste se dostala k Divadlu Husa na provázku?

Už v dětství, protože spousta kamarádů hrála v Pírku.

Vy jste taky hrála?

Ne, já ne.

Vzpomenete si na inscenaci, která vás tady jako první nějak zasáhla nebo ovlivnila?

Rozvzpomínání.

A viděla jste ho teď po obnovené premiéře?

Ne.

Je to tím, že nechcete srovnávat s tím původním, které se vám líbilo?

Nebojím se, ale je toho tady spousta a já si říkala, že musím stihnout i jiné věci než to, co už jsem viděla. Času není moc.

Co říkáte na to, že se tady staré inscenace přenášejí, obnovují?

Tak třeba Balada pro banditu. Viděla jsem starou i novou a líbilo se mi to.

Jak často chodíte do divadla?

Tak za letošní sezonu jsem v Huse tak po páté.

Máte nebo měla jste nějaké předplatné?

Nemám, kupuji si lístky.

A uvažovala jste o zakoupení abonmá?

Kvůli času je to pro mě svazující a nevýhodné.

Podle čeho si tady vybíráte inscenace?

Asi na doporučení, jak se o tom povídá.

Takže máte přátele, známé, kteří sem chodí?

Ano, podle toho co mi o tom kdo povídá se rozhodují.

Čtete recenze?

Ano, čtu je vždy před představením.

A myslíte si, že je recenze schopna vás ovlivnit natolik, že by jste si to s návštěvou divadla rozmyslela?

To ne, ale pokud je ta recenze hodně negativní a mě se to představení hodně líbí, tak mě ten kritik naštvě.

A kde čtete recenze?

Na internetu, namátkově.

Která divadla ještě navštěvujete?

Hadivadlo.

Takže Centrum experimentálního divadla se vám líbí?

Ano, ještě Reduta občas. Moc se mi líbila Korespondence V&W. A koncert Sodzi Tobiasz. A teď už si nevzpomenu.

Chodíte na Provázek, líbila se vám Korespondence, zaměřujete se třeba na inscenace podle režiséra?

Asi na to slyším, ale moc to nerozlišuju, nevím jestli bych to rozeznala, kdyby to nebylo někde napsané. Není to tak, že bych měla jednoho raději než druhého.

Takže režisér pro vás není rozhodující?

Rozhodně ne.

Sledujete ať už režiséry nebo herce v jiných divadlech, mimo Brno? Nebo v televizi?

Teď jsem zaznamenala něco o tom, že Morávkovi odvolali v Praze nějakou inscenaci, ale to jsou asi ty hodně známé informace. A herci, všimla jsem si, že tak různě lítaj. Vždycky si říkám, toho už jsem někde viděla, ale nemám paměť na jména. Mám paměť na knižní tituly a autory, protože jsem knihovnice, ale herce si nezapamatuju.

A čtete třeba dramata?

To ne, raději to vidím v divadle jako celek.

Máte v Huse nějaké oblíbené herce nebo herečky?

No a jsme u těch jmen.

Tak kdo kde hrál jakou postavu?

Ta maminka z Baletek, má tam i dceru, tuším Lenka.

Ivana Hloužková?

Ano. A z chlapů, hrál Hamletova přítele, toho moc obdivuju.

Tomáš Sýkora?

Ano, teď v Romeo, Julie a já hrál Rozu. No ten je výbornej. Mám pocit, že herecky roste. Je lepší a lepší.

Říkala jste, že do Husy chodíte od malička, jak jste to divadlo vnímala tenkrát?

Dřív to v sobě mělo něco zakázaného, ale asi je to tak dávno, že si všechny ty pocity nepamatuju. Ale spíš šlo o to, že jsem tenkrát nechodila na nic jinýho. Byl to tenkrát svět sám pro sebe.

A osobnosti z té doby, na které nejvíce vzpomínáte?

Tak určitě Donutil, Polívka a Truda.

Jak vnímáte těch pár herců, kteří tu zůstali po celou tu dobu?

Já je obdivuju za to, že to tak dlouho vydrželi. Zatloukal a Hauser, jsou tam tak dlouho, stále jsou sví a zároveň se nebojí těch nových věcí. A přitom divadlo za tu dobu prošlo několika změnami, třeba i technologie, které se používají teď dřív neznali. Myslím, že to zvládají s bravurou. A teď to generačně navazuje, je tu třeba mladý Donutil.

Jste přímo z Brna? Nedělá vám problém dojíždět z nebo do divadla?

Jsem z Brna, mám to kousek.

Zdají se vám ceny vstupenek adekvátní?

Já mám naštěstí takovou rodinnou situaci, že to neřeším, ale co se těch peněz týká, hrozně mě vytáčí, že ty velké divadla jich mají víc. Nebo si to aspoň myslím. A většinou to ani za nic nestojí. Když už se dostanu do Městského, kam teda lístky nekupuju, jen, když je dostanu. Že bych sama a dobrovolně šla a utratila šestset korun za nějaký muzikál, to teda ne, který se zážitkově absolutně nedá srovnat s tím, co zažívám tady. Spíš mi to vadí takhle obecně, když to porovnávám. Když vidím s jakým málem si musí vystačit, člověk tu vidí ty několikrát přešité kostýmy. Ledničky v Romeovi, což jsou prostě kulisy někde ze smetiště. Klobouk dolů. Takže pokud o penězích, ne o svých, ale o těch, které se třeba zrovna Huse nedostávají. Je to nespravedlivé.

Když jsme u financí a podobně, zaznamenala jste na podzim události kolem rušení Janáčkova divadla?

Ano, to jsem sledovala, protože mě se to dotklo taky. Jsem knihovnice a všechny knihovny byly rozpočtově v ohrožení. Propustili dost zaměstnanců a já dost dlouho čekala, jestli to nepadne i na mě.

Účastnila jste se i toho protestu?

Bohužel ne, zasahoval mi do pracovní doby.

Nejčastěji asi navštěvujete Husu a Hadvadlo, čili Centrum experimentálního divadla. Co v takovém divadle hledáte? Co od něj chcete? Muzikály vám asi úplně nesední.

Pozor, já jsem neřekla, že mi nesedí nebo vadí muzikály, třeba když v Martě udělali studenti JAMU muzikál Don Quichot de LaMancha. Je to už dávno, ale na tom jsem byla čtyřikrát. Byla jsem tak unešená z toho, co ty děcka předvedly. Takže to není o tom, že by se mi nelíbily muzikály, jde o to jaké jsou.

A chodíte stále do Marty?

No, teď jsem se tam chystala, ale stále se mi to nepodařilo.

Já bych se zkusila ještě vrátit k tomu, co čekáte od divadla?

Je jedno jestli půjdu na komedii nebo tragédii, ale musí mě to oslovit. Jestli se budu smát nebo zamýšlet. Musí to ve mně něco zanechat.

A co vás oslovilo nejvíce tady v Huse? Třeba v horizontu desíti let?

Tak určite Babička a ta nová Balada.

Co třeba cyklus Dostojevského?

Ten byl hodně těžký. Ne, že by se mi to nelíbilo, ale když jste dvanáct hodin v práci a potom sedíte tři hodiny v divadle na něčem takovém, tak už je to moc velký záběr. Asi, kdybych měla víc času a energie, tak by se mi to líbilo víc.

Další cyklus byla Perverze v Čechách. Lásky jedné plavovlasy, Cirkus Havel, České moře, sledovala jste to?

Slyšela jsem o tom, ale neviděla jsem ani jednu z těchto inscenací.

Takže nechodíte úplně na všechno co se zde hraje?

Ne, to ne.

Navštívila jste nějaké mimodivadelní akce v Huse? Koncerty, plesy, vernisáže...?

Ne. Asi o tom ani nevím.

S kým divadla navštěvujete nejčastěji?

Poslední dobou s nevlastní dcerou, někdy s maceškou a nebo s kamarádkou.

Jdete někdy úplně sama?

Ano, s tím nemám problém. Třeba na výstavy chodím zásadně sama, někdy je potřeba rozebrat to jen sama se sebou.

Spojujete návštěvu divadla s návštěvou restaurace nebo divadelního klubu? Rozebíráte představení?

Když mám s kým, tak ráda. Pokud se najde protihráč v diskuzi, jsem schopna pohádat se do krve.

Jaký je váš nejsilnější divadelní zážitek? Klidně z jiného divadla, je jedno jak starý.

Asi není nic tak fatálního. Podle mě se to proměňuje, záleží na tom, v jakém životním období se člověk zrovna nachází, co prožívá. Je to jako s knížkama, jsou takové, které když si přečtete v osmnácti, tak v nich vidíte něco úplně jiného jako ve čtyřiceti. Třeba za poslední dobu by se to dalo změřit tím, co jsem viděla nejvícekrát, dnes jdu po šesté na Baletky. To je podle mě čistě ženské představení. Ale nejde tady o nějak hluboký zážitek, je to forma relaxu. Hluboký zážitek jsem měla teď naposled po premiéře Doktor Faustus.

Takže se vám líbil?

No je úžasně! To je opravdu hlubokej zážitek, já tam obdivuju, jak dokázali tak těžký text, tak mnohavrstevnej, myšlenkově dát dohromady. A ještě do toho narvat nějakou paralelu s dnešní dobou. To obdivuju.

Kdo tam na vás zapůsobil herecky?

Podle mě, tam nikdo nevyčníval, bylo to sjednocené. Ale třeba Anežka Kubátová je tam taková jiná než ostatní, ta se mi líbí moc. Ale jestli se ještě můžu vrátit k Baletkám, myslím si, že jsou úplně ze života. Je to výborně okoukaný, něco mezi zábavou a životem. Chodím se tam uvolnit.

Co ještě jste na Provázku viděla víckrát?

Ted' nevím, ale můžu třeba říct co se mi tady nelíbilo?

Ano, samozřejmě!

Maestro a Markétka. Já jsem udělala tu chybu, že jsem si těsně před tím přečetla tu knihu, už asi po třetí. Bulgagov v té knize má hodně ironie a humoru a v té inscenaci není, ale vůbec. Je to strašně vážný, myslím, že se jim nepodařilo toho Bulgakova tam dostat.

Stává se vám to často, že srovnáváte literární předlohu s inscenací?

Občas se něco takového najde.

Zklamalo vás někdy představení natolik, že jste z divadla odešla?

Ne, já jsem vždycky až do poslední chvíle zvědavá, jestli z toho něco vytáhnou. Takže

vydržím do konce.

Jak sledujete dění v Huse? Internet, tištěné programy, necháváte si třeba posílat emaily?

Poslední dobou to jde přes moji vzdálenou příbuznou, která tady začala pracovat. Ale nejčastější informace jsou z pusy do pusy.

Takže webové stránky divadla nesledujete pravidelně?

Ne.

Ještě jsem si vzpomněla na Kabinety, diskuzní pořady, co se zde dělají, účastnila jste se někdy nějakého?

Vím o tom, ale nikdy jsem se nezapojila.

Tak vám moc děkuji!